

РЕШЕНИЕ

№ 2003

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **352** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл.чл. 195, 196 ДОПК.

Адвокат – пълномощник на „НОУБЪЛ ХАУС“ ЕООД оспорва с жалба, вх. № 1207/11.01.2024 г. Решение № ПО - 133/28.12.2023 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. на публичен изпълнител при същата дирекция, в частта относно наложен заповор върху банкова сметка в „Юробанк България“ АД и в частта на наложен заповор върху пет броя МПС. Жалбоподателят, посредством адвокат Й.: поддържа жалбата; претендира възстановяване разносните за водене на делото, съгласно представен списък. С жалбата и в съдебно заседание се поддържат твърдения за неправилност и незаконосъобразност на решението.

Ответникът - директор на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт: заявява искане за прекратяване на делото, поради отмяна на оспорваното ПНПОМ; алтернативно оспорва жалбата с мотивирано становище за правилност и законосъобразност на оспорваното решение. Със становището си от 01.03.2024 г. (л. 81 от делото) е представил: РА № 22221122007618-091-001/29.01.2024 г. (л. 84); Постановление от 09.02.2024 г. (л. 92) за продължаване действието на процесното оспорено ПНПОМ, с мотиви, че с ревизионния акт са установени публични задължения, в размер на 102 336, 12 лева; Разпореждане за присъединяване, от 20.02.2024 г., по изп. дело №[ЕИК]/2023 г.; Разпореждане от 22.02.2024 г. за разпределение на плащане, в размер

на 97 379, 48 лева (л. 106); Постановление, изх. № С240032-024-0007811/22.02.2024 г. (л. 108) за отмяна на ПНПОМ, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. (процесното, оспорено).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Независимо, че оспореното ПНПОМ, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. е било отменено в хода на съдебното производство с Постановление, изх. № С240032-024-0007811/22.02.2024 г. настоящото дело не е лишено от предмет, понеже оспорващото дружество има правен интерес да получи съдебно решение, оценяващо законосъобразността на отмененото постановление. Това е така, защото: оспореното ПНПОМ, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. е произвело правните последици да обезпечи събирането на публично вземане, установяването на което е било предмет на цитирания РА № 22221122007618-091-001/29.01.2024 г.; евентуалната отмяна на решението на териториалния директор - Решение № ПО - 133/28.12.2023 г. е основание дружеството да претендира обезщетяване на имуществени вреди от действието на ПНПОМ, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г.

Жалбата обаче, е неоснователна.

С оспореното Решение № ПО - 133/28.12.2023 г. териториалният данъчен директор се е произнесъл по жалбата, против ПНПОМ, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. и след като е обсъдил възраженията на оспорващото дружество е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение. Като е изложил мотиви, вкл. за липса на основанията, по смисъла на чл. 208 ДОПК, за отмяна на обезпеченията ответникът е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

И. на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на мерките е указан в ал. 2, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. В това административно производство за публичния изпълнител не възниква нормативно определено задължение да уведомява ревизираното лице за намерението си и мотивите да поиска налагане на предварителни обезпечителни мерки, понеже: мотивираното искане не представлява индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, а волеизявление, по смисъла на ал. 5, което не подлежи самостоятелно на административен и съдебен контрол; уведомяването за предварителни намерения би бламирало последващи обезпечителни мерки. Съдебният контрол е върху ПНПОМ и е в обхвата, очертан с чл. 197, ал. 3, предл. трето, вр. чл. 121, ал. 1, ал. 2, ал. 3, вр. чл. 195, ал. ал. 1-4 ДОПК, т.е. – дали „събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни

вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“ (чл. 121, ал. 1); дали обезпечителните мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно - наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност – чл. 121, ал. 3. Публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията, вкл. доводите и аргументите им, касаещи предполагаемия размер на задълженията. Публичният изпълнител, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен, дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите, отправено до публичния изпълнител е мотивирано. От страна на оспорващото дружество не са представени доказателства за това, че обезпечаването върху конкретните активи води (е довело) до сериозно възпрепятстване на дейността му. Решението, върху кои активи да наложи обезпечителни мерки е в рамките на оперативната самостоятелност, с която разполага публичният изпълнител, а съдебният контрол е в обхвата по чл. 169 АПК, приложим на основание § 2 ДР ДОПК.

Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител.

Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. При това, основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредба за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 197, ал.ал. 1 – 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „НОУБЪЛ ХАУС“ ЕООД, вх. № 1207/11.01.2024 г. против РЕШЕНИЕ № ПО - 133/28.12.20232 г. на директора на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С230022-023-0003395/11.12.2023 г. на публичен изпълнител при същата дирекция, в частта относно наложен заповор върху банкова сметка в „Юробанк България“ АД и в частта на наложен заповор върху пет броя МПС. ОСЪЖДА „НОУБЪЛ ХАУС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева). Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: